

İskender BAYHAN
İstanbul Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin** tarafından Anayasa'nın 98, TBMM İç Tüzüğü'nün 96 ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. **02.12.2025**

İskender BAYHAN
İstanbul Milletvekili

Türkiye’de eğitim alanında biriken ve her yıl daha da ağırlaşan eşitsizlikler, artık örtülemez bir boyuta ulaşmıştır. Milyonlarca çocuk, kalabalık sınıflarda, bakım-onarım yapılmamış binalarda, öğretmen ve temizlik personeli eksikliğiyle baş başa eğitim almaya çalışırken; Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin’in kendi çocuğunu özel bir okula göndermesi kamuoyunda haklı bir tepkiye yol açmıştır. Basına yansıyan bilgilere göre söz konusu özel okul; yüksek ücretleri, 20–25 kişilik sınıfları, yüzme havuzu, sağlık birimi, tam kadrolu temizlik ve güvenlik personeli ile devlet okullarının sahip olmadığı imkânlarla sahiptir. Dahası, “kaynak yok” denilerek devlet okullarında bir öğün ücretsiz yemek dahi sağlanmazken, ilgili okulda her gün kahvaltı ve öğle yemeği olmak üzere iki öğün yemek verilmektedir.

Son bir yıl içinde Türkiye’nin dört bir yanından gelen haberlerde, birçok devlet okulunda öğrencilerin sırayla tuvalet temizlediği, okulların temizlik malzemelerini velilerin karşıladığı, öğretmenlerin kendi ceplerinden sınıf harcaması yaptığı, deprem bölgesindeki yüzlerce okulun hâlâ güçlendirilmediği ve taşınmalı eğitimle geçen saatlerin çocukların eğitim hakkını zayıflattığı görülmektedir. Birçok okulda kalorifer yakacakları dahi bulunmadığı için öğrencilerin soğuk sınıflarda ders işlediği bilinirken; özel okulların havuzlu, güvenli, yemekhaneli “ayrıcalıklı dünyası” ile devlet okullarının yaşadığı yoksunluk arasındaki uçurum giderek büyümektedir.

Bu tablo ortadayken Selçuk Özdağ tarafından yöneltilen, “Bakan ve bakan yardımcılarının çocuklarının devlet okulunu tercih etme oranı nedir?” sorusuna Bakan Yusuf Tekin tarafından verilen yanıt, iktidarın emekçi ailelerin çocuklarına reva gördüğü koşullarla kendi çocuklarına sağladığı ayrıcalık arasındaki farkı daha da görünür kılmıştır. Bakan Tekin, kamu adına hesap verilmesi gereken bu soruyu “tercih özgürlüğü” diyerek geçiştirmiş; üst düzey yöneticilerin çocuklarının özel okul mu yoksa devlet okulu mu tercih ettiğini açıklamaktan kaçınmış; özel okulların eğitimde “fırsat eşitliğini artırdığı” gibi hayatın gerçekliğiyle bağdaşmayan iddialar öne sürmüştür; en kritik bilgiyi ise “mahremiyet” gerekçesiyle paylaşmayı reddetmiştir.

Aynı dönemde devlet okullarında sınıf mevcutları 40–50’ye çıkmış, öğretmen açığı yüzbinleri bulmuş, temizlik personeli yokluğunda veli bağışları zorunluluğa dönüşmüş, deprem

güçlendirmesi bekleyen okullar yıllardır kaderine terk edilmiş ve özellikle yoksul mahallelerdeki okullar hem imkân hem başarı düzeyi bakımından hızla geriye düşmüştür.

Bu koşullar altında bir Bakan'ın kendi çocuğu için kamusal eğitimi değil, piyasalaştırılmış eğitimin en üst segmentlerinden birini tercih etmesi; sınıfsal bir tercihin, ayrıcalıklı bir konumun ve kamusal sorumluluktan uzaklaşmanın açık ilanıdır. Emekçi ailelerin çocuklarının kaderi mahallelerine, gelir düzeylerine ve sınıfsal konumlarına göre çizilirken; ülkeyi yönetenlerin kendi çocuklarını bu sistemden muaf tutması, eğitimdeki eşitsizliği yalnızca seyreden değil, bizzat derinleştiren bir siyasi iradeyi işaret etmektedir. Bu durum, kamusal eğitimin niteliğini artırmakla sorumlu bir Bakanlığın kendi savunduğu modele güvenmediğinin de en somut göstergesidir.

Bu Bağlamda;

1. 2018 yılından bu yana görev yapan bakan ve bakan yardımcılarının ilkökul ve ortaokul çağındaki çocuklarının kaç tanesi devlet okullarına, kaç tanesi özel okullara devam etmektedir? Bu verileri ayrı ayrı açıklayacak mısınız?
2. Milli Eğitim Bakanlığı üst düzey bürokratlarının (bakan yardımcıları, genel müdürler, daire başkanları vb.) çocuklarının devlet okullarını tercih etme oranı nedir? Bu konuda Bakanlığınızda tutulan herhangi bir kayıt veya çalışma bulunmakta mıdır?
3. Kamusal eğitimin niteliği ve eşitliği açısından belirleyici bir gösterge olan bu verilerin "mahremiyet" gerekçesiyle saklanması, kamu adına hesap verme sorumluluğuyla bağdaşmakta mıdır?
4. Bakanlığınız, devlet okullarında yaşanan kalabalık sınıflar, temizlik personeli eksikliği, velilerden para toplanması, deprem güçlendirme bekleyen okul sayısının fazlalığı, taşınmalı eğitim sorunları ve yoksul mahalle okullarının giderek yoksunlaşması gibi yapısal eşitsizlikler konusunda bir değerlendirme veya kapsamlı bir çalışma yapmış mıdır? Yapıldıysa sonuçları nelerdir?
5. Devlet okullarında bir öğün ücretsiz yemek sağlanamadığı hâlde, özel okullarda iki öğün yemek verilmesinin yarattığı eşitsizlik karşısında Bakanlığınızın bir politika geliştirme niyeti var mıdır?
6. Yoksul mahallelerdeki çocukların, adres temelli zorunlu yerleştirme sistemi nedeniyle nitelikli okullara erişiminin fiilen engellendiği kabul edilmekte midir? Bakanlığınız bu eşitsizliği gidermek için herhangi bir düzenleme üzerinde çalışmakta mıdır?
7. Bakanlığınız, özel okulların eğitimde "fırsat eşitliğini artırdığı" yönündeki iddiasını hangi verilere ve bilimsel çalışmalara dayandırmaktadır?
8. Kamusal eğitimden sorumlu bir Bakanlık olarak, kendi yöneticilerinizin dahi tercih etmediği bir okul modelinin milyonlarca çocuğa dayatılmasının eğitimde eşitlik ve adalet ilkeleriyle bağdaştığını düşünüyor musunuz?